

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8479/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

העותר: דמיטרי קרישטול

נגד

המשיבים: 1. בית הדין הארצי לעבודה
2. בית הדין האיזורי לעבודה בחיפה
3. המוסד לביטוח לאומי

עתירה למתן צו על-תנאי

בשם העותר: עו"ד סמדר א' זאבי

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. בפנינו עתירה למתן צו על תנאי המכוונת נגד פסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה (השופטים ס' דוידוב-מוטולה, ח' אופק גנדלר, מ' שפיצר, ונציגי הציבור ש' כפיר וי' הראל בוכריס) בעב"ל 17-04-47544, בגדרו נדחה ערעורו של העותר על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בחיפה (השופטת א' שומרוני-ברנשטיין, נציגת העובדים מ' טל ונציג המעסיקים י' הפלרין) מתאריך 30.3.2017, בב"ל 15-03-63052 (להלן: החלטת בית הדין האזורי).

2. בין השנים 2008-2013, העותר עבד כמטפל סיעודי וכח עזר במחלקה הסיעודית של בית הורים "פסגת אחוזה". העותר מבקש להכיר בכאבי צוואר וגב תחתון כ"פגיעת עבודה" כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995, וזאת כפגיעה המסווגת כמיקרוטראומה. תביעת העותר למוסד לביטוח לאומי נדחתה בהחלטה מיום 20.5.2014 (להלן: הודעת הדחיה). כנגד הודעת הדחיה הגיש

העותר תובענה לבית הדין האזורי לעבודה. בית הדין האזורי דחה גם הוא את תביעתו של העותר על כל רכיביה וקבע כי העותר לא הניח תשתית עובדתית למיקרוטראומה. אי לכך, עירער העותר לבית הדין הארצי לעבודה. במסגרת ערעורו טען העותר כי נחשף בשלב הערעור לראשונה לראיות חדשות – הנחיות פנימיות של המוסד לביטוח לאומי וכן מסמכים פנימיים מתיק התביעה האישי שלו במוסד לביטוח לאומי (להלן: הראיות החדשות). לדברי העותר, ראיות אלו מעידות כי אף לגישת המוסד לביטוח לאומי התמלאו בו התנאים העובדתיים לקיומה של פגיעת עבודה מסוג מיקרוטראומה.

3. ביום 14.10.2018, בית הדין הארצי לעבודה נתן פסק דין אשר דחה את ערעורו של העותר ואשר את החלטת בית הדין האזורי בהתאם לתקנה 108(ב) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991, בציינו כי "קביעותיו העובדתיות של בית הדין האזורי מבוססות על חומר הראיות שהובא בפניו וכי מסקנותיו המשפטיות, בהתבסס על עובדות אלה, תואמות את ההלכה הפסוקה". בית הדין הארצי לעבודה התייחס לטענת העותר בנוגע לראיות החדשות וקבע כי "קיומה של תשתית עובדתית למיקרוטראומה נבחנת על פי מבחנים אובייקטיביים הנוגעים לרכיביה של עילה זו [...] התרשמותו הפנימית, הראשונית והלכאורית של פקיד התביעות, גם אם נניח שהיתה כזו [...] אין בה כדי לשנות".

4. תקנה 108(ב) הנ"ל מאפשרת לבית הדין הארצי לעבודה לציין בפסק דינו את דחיית הערעור בלבד, מבלי לפרט אודות השאלות שבמחלוקת וההכרעה בהן, ומבלי לנמקה – וזאת ככל שבית הדין מוצא כי אין לדחות את הממצאים העובדתיים והמסקנות המשפטיות שהתקבלו בהחלטה קמא, וככל שאין טעות ביישום הדין (להלן: שלושת התנאים המצטברים).

5. בעתירתו בפנינו, תוקף העותר את השימוש שעשה בית הדין הארצי לעבודה בתקנה 108(ב) הנ"ל. העותר טוען כי בית הדין הארצי טעה טעות משפטית מהותית, שכן לדידו החלטת בית הדין האזורי אינה עומדת בשלושת התנאים המצטברים שבתקנה. עוד טוען העותר, כי קביעת בית הדין הארצי לפיה אין חשיבות להתרשמותו הראשונית של פקיד התביעות מנוגדת למידע המצוי במסמך המכונה "התדריך" – מסמך שפורסם באתר האינטרנט של המוסד לביטוח לאומי אשר קובע את אופן הטיפול בתביעות נפגעי עבודה על בסיס מיקרוטראומה. העותר לומד מהעובדה שתביעתו במוסד לביטוח לאומי נשלחה לקבלת חוות דעת רפואית כי פקיד התביעות מצא תשתית עובדתית נאותה לקיומה של פגיעת מיקרוטראומה. חרף זאת – כך מלין העותר בפנינו

– תביעתו נדחתה על בסיס חוות דעת רפואית אשר התקבלה בעניינו, וזו, לטענתו, הינה בעייתית, שרירותית ובלתי מנומקת.

6. העותר מציין כי נסיבות העניין מצדיקות את התערבותנו בפסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה. לדידו, מתקיימות בעניינו אמות המידה הנדרשות: בית הדין הארצי התעלם מטענותיו, טעה בפרשנות וביישום התדריך והכשיר סטייה שרירותית של המוסד לביטוח לאומי מההנחיות הפנימיות שבתדריך. העותר מוסיף וטוען, כי המקרה הפרטי שלו חמור דיו לכשעצמו בכדי שהתערבות בית משפט זה תהא ראויה ורצויה וכי הוא מעמיד לדיון סוגיות עקרוניות בעלות חשיבות ציבורית כללית.

7. עיינתי בעתירה ובנספחיה ובאתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף, ללא צורך בקבלת תגובת המשיבים. בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק איננו פועל כערכאת ערעור על בית הדין הארצי לעבודה. התערבות בג"צ בהחלטותיו של בית הדין הארצי לעבודה נעשית בריסון רב, באופן מצומצם ובמקרים חריגים בלבד (ראו: בג"ץ 525/84 חטיב נ' בית הדין לעבודה, פ"ד מ(1) 673 (1986); בג"ץ 6574/11 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' בית הדין הארצי לעבודה (7.6.2012); בג"ץ 7391/10 פלוני נ' פלונית (30.5.2012); בג"ץ 9619/11 חדד נ' בית הדין הארצי לעבודה (12.3.2012)). התערבות בהכרעותיו של בית הדין הארצי לעבודה תוצדק אפוא רק כאשר מתגלית בהכרעתו של בית הדין טעות משפטית מהותית ונסיבות העניין מחייבות התערבות ותיקון משיקולי צדק. יתרה מכך: כבר נפסק פעמים רבות, כי לא כל טעות תצמיח עילה להתערבות בג"צ, אלא רק מקרה מיוחד בו מדובר בשאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית רחבה (ראו: בג"ץ 7029/95 הסתדרות העובדים הכללית החדשה נ' בית-הדין הארצי לעבודה, פ"ד נא(2) 63, 90-88 (1997); בג"ץ 1082/02 המוסד לביטוח לאומי נ' בית-הדין הארצי לעבודה, נז(4) 443 (2003)).

8. מפסק הדין של בית הדין הארצי לעבודה עולה כי הלה בחן את החלטת בית הדין האזורי לנוכח טענות העותר והסיק כי יש לאמץ את ממצאיו העובדתיים והמשפטיים של בית הדין האזורי וכי אין מדובר בטעות ביישום החוק – וזאת אף בהתחשב בראיות החדשות.

9. המקרה שלפנינו איננו נופל אפוא בגדר המקרים החריגים בהם יתערב בית משפט זה בפסק דינו של בית הדין הארצי לעבודה. פסק דינו של בית הדין הארצי לא נפגם בשום טעות משפטית מהותית, והעותר ממילא לא הצביע על שום נסיבות חריגות

אשר קוראות להתערבותנו. זאת ועוד: עיקר טענותיו של העותר הן טענות עובדתיות אשר אינן מעלות שום שאלה משפטית – קל וחומר, שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית רחבה.

10. אני מציע אפוא לחבריי לדחות עתירה זו על הסף ללא צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ה בכסלו התשע"ט (3.12.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט